

GALERIE FONSWELTERS

Galerie Fons Welters

21 april – 17 juni 2017

Opening: vrijdag 21 april, 17:00-19:00 uur

Saskia Noor van Imhoff

#+28.00¹

1

a black line, tasting of metal, cold to the touch
the line breaks off into sideways
sidetracks, side-thoughts
a detour, a discourse
appearance: transparent solid
slightly yellow (correspond to the standard glass color piece of crodino)

Galerie Fons Welters nodigt u met trots uit voor *#+28.00*, de tweede solotentoonstelling van Saskia Noor van Imhoff in de galerie. Van Imhoff uit haar fascinatie voor de systemen van het tentoonstellen, archiveren en conserveren van kunstobjecten en artefacten in gelaagde installaties. De ordeningen die instituties in hun collectie aanbrengen, de context die de waarde en waarheid van een object bepaalt en de architectuur als onderdeel van dit narratief zet Van Imhoff in voor haar eigen associatieve lezing van nieuwe dwarsverbanden tussen kunst en het alledaagse. Haar installaties worden opgebouwd uit een rijke schakering van originele en gevonden objecten, eigen en andermans kunstwerken, teksten, diagrammen, een archief van online gevonden beelden en documentatie van eerdere tentoonstellingen. De specifieke manier van ordenen van de *ready made* en het zelfgemaakte object vormen in nieuwe constellaties een systeem *an sich*. De numerieke titel, die elk van haar tentoonstellingen draagt, refereert rechtstreeks aan deze systemen. Zo is de serialiteit in dit eigenzinnige systeem een voortbouwen op, een hapering, en telkens weer een nieuwe start.

In haar ruimte vullende installaties vertrekt Van Imhoff vanuit de condities van de context waarin ze haar werk tentoonstelt.

Zo vormden kunstwerken en artefacten het uitgangspunt voor een nieuwe associatieve lezing van de collectie van het Stedelijk Museum en legde ze met haar interventie in de Appel arts centre op semi-archeologische wijze de architectuur van de instelling bloot. De vloer, wanden, plattegrond, als fysieke eigenschappen, maar ook de immateriële verhalen daar omheen, vormen het vertrekpunt voor een site specifieke installatie.

In de galerie vormen zwarte lijnen op de vloer en wanden de uitvergroete contouren van bestaande objecten – waaronder een kast, printer, kopieerapparaat, een kunstobject. De oorspronkelijke vorm laat zich niet direct herkennen en maakt plaats voor een omlijning die een architectuur suggereert. Als “draggers” voor een reeks objecten, gekadreeerde composities,

worden het virtuele ruimtes, parallel aan de werkelijke en emotionele ruimte. In wisselende gedaantes keert die compositie telkens terug. Delen van lijsten, gedroogde vruchten, beschermingshoeken op het werkblad van de studio, leggen als een verzameling een systeem van verbintenissen bloot. Kennis en verhalen houden zich schuil in (toevallig) overgebleven dingen. Het onzichtbare uit zich op onverwachte, vluchtige momenten. De vastgelegde compositie vindt zijn gelijke ervan op straat: blikjes, peuken, stenen en bladeren, achteloos weggegooid of door stedelijke bewegingen op een bepaald moment bij elkaar gebracht. Getoetst aan hetzelfde systeem van de verzameling, worden ze vastgelegd in aluminium en keren terug in de contouren op en in de wand.

In gelaagde muurelementen van hout en gips vinden we deze composities van objecten terug. Roze lampen, die gebruikt worden om groeiprocessen van planten en gewassen te versnellen, lichten de constellatie uit. De sculpturen lijken ondanks de intentie van acceleratie, juist een moment vast te leggen. Het blijft echter in het midden of dit gevatte moment een geraamte vormt voor iets dat gaat komen, of juist een overblijfsel, een ruïne, is van wat eens was.

I'm surprised that history is constructed from elements that happen to endure the test of time, without verifying what was lost. As if history travels directly from A to B. Precisely these subjective connections, the random relations that define the 'true' events, act as an important starting point for different and new insights. [Snl]

In #+28.00 zijn twee werken opgenomen uit de serie *Second Spade* die voortkomen uit een samenwerking met ontwerper Arnout Meijer.

Saskia Noor van Imhoff (1982) woont en werkt in Amsterdam. Zij studeerde aan de Rietveld Academie (2004-2008) en was resident bij De Ateliers (2011-2012) en Kunstlerhaus Bethanien (2013). Recente solotentoonstellingen: '#+23.00', Stedelijk Museum Amsterdam, '#+21.00', de Appel arts centre, Amsterdam; '#+14.00', Galerie Fons Welters; '#+12.00', Ruisdael Stipendium i.s.m. Willem de Rooij, Bad Bentheim, (DE). Daarnaast was haar werk te zien in groepstentoonstellingen zoals 'The Eight Climate', 11e Gwangju Biënnale, Zuid Korea; 'Museum On/Off', Centre Pompidou, Parijs (FR); 'Hyperconnected', Moscow Biennale, MMOMA, Moskou; 'The small i', Galerie Gabriele Senn, Wenen; 'Affinities #1', Galerie Fons Welters; 'Languageleaps', Gallery Plan B, Berlijn; 'Less is more, More or less', TENT, Rotterdam; 'As everything moves', NODE, Center for Curatorial Studies, Berlin; 'Volkskrant Beeldende Kunstprijs', Stedelijk Museum Schiedam; 'R&D Department of Black Mountain College show', W139, Amsterdam. Van Imhoffs werk is opgenomen in collecties van o.a. het Stedelijk Museum Amsterdam, Museum Voorlinden in Wassenaar en de Verbeke Foundation in Kemzeke, België.

Van Imhoff won recentelijk de ABN AMRO Kunstprijs 2017. In het kader van deze prijs zal zij in november 2017 haar werk in Hermitage in Amsterdam presenteren.